

První neděle po svatém Duchu – Nejsvětější Trojice

Bůh řekl Mojžíšovi: „Jsem, který jsem.“ A pokračoval: „Řekni Izraelcům toto: Jsem posílá mě k vám.“ /Exodus 3,14/

Příslaví 8, 1-3.22-31

Římanům 1, 1-6

Jan 16, 12-15

V první kapitole Janova evangelia je napsáno: „Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, ...“. Slovo – logos můžeme také přeložit jako rozum, rozumnost, moudrost. Pak bychom v souznění s naším prvním čtením mohli říci – na počátku byla moudrost, moudrost byla u Boha, před vším tím, čím to začalo. Nacházelo se tu nekonečné prázdné místo a už tu byla moudrost. Podle dnešního textu z knihy Příslaví pak můžeme usuzovat, že moudrost byla vlastně první stvoření. Objevuje se dříve než světlo a vesmír. A co tato moudrost dělá? Hraje si. A Bůh si hraje s ní. Bůh přibírá – tajuplným způsobem – svou vlastní moudrost k svému dílu a dává život. Spolu se svou moudrostí tvoří vesmír, planety, Zemi, rostliny, zvířata, lidi. Je to tvořivá radostná hra a všechno stvořené má moudrý smysl, nic není směsicí libovolných náhod.

Boží moudrost není tajemná, skrytá, není určena jen některým, kteří splní nějaké zvláštní podmínky. Boží moudrost je dostupná všem. Vždyť pevně stojí na nejvyšším místě a pronikavě volá. Je to zřetelné, jasné volání, které je nepřeslechnutelné. Přesto k ní všichni nepřicházejí. Cesta k ní není úplně jednoduchá, neobejde se bez námahy. Je to podobné jako s evangeliem. Jeho zvěst a pozvání mnozí slyší, ale jen někteří vytrvají.

Písmo neříká, že tento oddíl máme přímo vztahovat na Krista. Starozákonní pisatel ještě neměl plnost poznání toho, kým Kristus skutečně je. Máme tu před sebou poesii, oslavnou báseň o Boží moudrosti. My křesťané pak věříme, že tato moudrost je nám v plnosti zjevena teprve v Pánu Ježíši Kristu.

Bůh stvořil svět a ten byl dobrý. Svým hříchem se ale Bohu vzdálil. Boží moudrost – Boží Syn však nachází potěšení v tom, že je s lidskými syny a dcerami. Dokonce se stal jedním z nás, aby na svém těle poznal lidské útrapy, přemohl hřích a vykoupil svůj lid. Apoštol Pavel v Listu Koloským píše: „Chci, abyste povzbuzeni v srdci a spojení láskou hluboce pochopili a plně poznali Boží tajemství, jímž je Kristus; v něm jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání.“

V dnešním evangeliu jsme slyšeli, že Ježíš by měl učedníkům ještě mnoho co říci, ale ví, že by to v tu chvíli nemohli snést. Ježíšova slova bez vnitřního svědectví Ducha svatého by učedníkům nijak nepomohla k porozumění úkolům a situacím, které je čekají. To učiní teprve Duch svatý, Duch pravdy. Ten je povede a bude s nimi, až tu nebude Ježíš.

Duch svatý a svět mají odlišná přímo protichůdná hodnotící stanoviska. Svět Ježíše křížuje, Duch svatý ho oslavuje. Svět Krista soudí a obviňuje. Duch svatý vyhlašuje jeho moc, svatost a lásku. Mezi vedením Kristovým a vedením Ducha není rozdíl. Oba přinášejí to, co je od Boha Otce. A tím všichni tři – Bůh Otec, Ježíš a Duch svatý - jedno jsou. Amen.

/Slovo na neděli 12. června 2022 Dana Kalivodová/